

Jus Canonicum Practice Explicatum

Seu Decisiones Casuum Ad Singulos Decretalium Gregorii Papæ IX. Titulos,
& ad Consuetum Referendi Modum accommodatae

Complectens dimidiam Decretalium Partem, videlicet nonaginta duos
Titulos, nimirum usque ad Titulum XX. Libri de Feudis exclusivè

Pichler, Vitus

Ingolstadii, 1728

Quæst. I. An prædicta clausula removeat appellationem omni modo?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62305](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-62305)

TITULUS XXVIII.

De Appellationibus, Recusationibus, & Relationibus.

DECISIO LXXI.

De Commissione vel Delegatione facta cum clausula, remota appellatione: & de petitione Revisionis.

SPECIES FACTI.

DUarum linearum primæ Nobilitatis agnati super capacitate possidendi certa bona fide commissaria dissidebant inter se, & agnati ex linea B. objiciebant agnato ex linea A. incapacitatem. Iste confugit ad Principem territorialem, ut item hanc dirimeret & pronuntiaret pro se. At Princeps noluit per se ipsum decidere, sed Commissarios seu Judices delegatos constituit, qui cognitâ causâ ferrent sententiam appellatione remota. Intra

breve temporis spatium sententia prolata in favorem agnati ex linea, qua tamen plurimum se gravatos stimabant agnati ex linea B. atque circa de remedio, quo se juvare solliciti quærebant I. An propter remulam appellatione remota remedium appellationis arripere nequeant ad legantem, ut alia Jura permetantur II. An non salutare remedium Revisionis petere valeant?

QUESTIO I.

An à Judice delegato, qui jussus est procedere appellatione remota, appellari ad delegantem nullo modo valeat?

NULLatenus & nunquam id fieri posse concludes ex clausula, sub qua removetur simpliciter omnis appellatio sine distinctione; nam ex una parte negari nequit, Principi competente potestatem delegandi causam remota appellatione c. 15, c. 27. & verò de off. deleg. ex altera vero appellationis nomen indefinite prolatum comprehendit omnem appellatio-

rem, quia propositio indefinita aequi-
poter universalis, ut ex variis Legibus
probat & deducit Barbola axiomate
12. ergo stante praedicta clausula nun-
quam & nullatenus locum habet ap-
pellatio; & quidem II. etiam appellatio
alias justa; nam appellations
frivola & frustatoriae jam ab ipso Jure
sunt prohibite. l. 4. l. 7. ff. de appellatio
recipiens. l. 31. ff. de negot. gestis.
cum igitur, sicut verba legum sunt
accipienda cum effectu, ita & verba
temporum, & cuiuslibet dispositio-
ni, ita accipienda sint, ut aliquid
queatur, & non mere frustanea
fut. 109. pr. de Leg. I. etiam de
appellazione alias justa & legitima in-
telligi debet Rescriptum Principis ap-
pellationem removentis. III. à dele-
gato Principis non datur appellatio,
sed tantum supplicatio. Sabellus v.
appellatio. n. 6. ergo in nostro casu
ne quidem cogitare de appellazione
pellunt agnati ex linea B.

Ut ut autem hæc ita sint, limitatur
tamen à Doctoribus dicta clausula I.
ut per eam non censeatur exclusa ap-
pellatio quod effectum devolutivum,
qui ad Superiorum vel delegantem
causa devolvi interposita appellatio
posse, licet excludatur quoad effec-
tum suspensivum, ut nempe sententia
suum valeat dari executioni, non ob-
stante appellazione interposita. Milli-
anus in c. 1. de Rescript. n. 23. Contard.
de moment. possess. limit. 12. q. 16. n. 6.
Barb. ad clausulam appellazione remota
n. 25. Limitatur II. ut non censeatur
remota appellatio, ubi gravamen sen-

(R. P. Tschler Decisiones.)

tentiæ est manifestum. Abbas in c.
inter cætera n. 3. de sent. & re jud.
Graianus in discept. forens. c. 494. n. 2.
Vivian. prax. Jurispatr. p. 2. l. 13. c.
8. clausula q. n. 43. allegans Rotam
Romanam. Deci. Conf. 49. n. 3. Alex.
conf. 77. n. 17. Conf. 106. n. 27. lib. 3.
& plen. conf. 91. lib. 6. Limitatur III.
ut maneat salva appellatio, cui inse-
ritur causa, per quam justificetur.
Vivian. n. 41. cum Felino. Limitatur
IV. ut appellari possit in dubio, an
admittenda sit appellatio propter gra-
vamen, forte non evidenter nota-
rium. Deci. conf. 49. cit. in fine.
Tuschus litt. A. concl. 400. n. 22.
Limitatur à multis V. ut tantum ex-
cludatur appellatio frivola, non vero
justa, & relevans. Menoch. de arbit.
Jud. casu 197. n. 2. seq. & alii multi
apud Barb. lo. cit. n. 15. cum gl. in
c. ut debitus bonos b. t. & in c. 12. de
off. deleg. Tuschus n. 9. cum Baldo &
Alexand. Si igitur gravamen foret no-
torium, vel ex Actis facile liquidari
posset, vel justa causa infereretur ap-
pellationi, per quam hæc clarè justi-
ficaretur, vel inde saltem dubium e-
vaderet, an appellatio locum haberet,
possent agnati non obstante clausula,
appellatio remota, eam interponere;
imò & his cessantibus utiliter in ordi-
ne ad effectum devolutivum illam in-
terponerent meò judiciò juxta limita-
tionem primam; eò quod appellatio,
utpote species defensionis, de Jure Na-
turali & Positivo sit admodum favo-
rabilis, ut adeò per hujusmodi clau-
sulam non censeatur esse remota, si

Eee

clausu-

clausula adhuc aliquid operetur, nimurum, quod per eam appellatio removeatur quoad effectum suspensivum, licet procedere adhuc possit, quoad effectum devolutivum.

Ad I. Argumentum in contrarium applicatur praefata limitatio prima, & distinguitur *consequens*: ergo stante praedicta clausula nunquam & nullatenus locum habet appellatio quoad effectum devolutivum, negatur *conseq.* quoad effectum suspensivum, transeat, vel subdicit, nisi gravamen sit notorium, vel alia ex allatis limitationibus subintret. C. Conf. si alia limitatio locum habeat, N. Conf. Ad II. Transeat totum, quod ex adducta ratione mihi redditur verisimilius, licet plurimi & gravissimi D. D. teneant oppositum; applico tamen iterum primam limitationem, quae distinguit inter appellationis effectum devolutivum & suspensivum juxta paulo ante dicta. Ad III. Negatur antec. quod Sabellus non probat, cum tamen Jura universaliter dicant a delegato appellationem fieri ad delegantem, util. Imperatores 21. ff. b. t. ibi: *uidem rescripserunt, a Judice, quem a Praeside Provincie quis acceperat, non recte Imperatorem appellatum esse, ideoque N.B. reverti eum ad Praesidem (delegantem) debere.* Consonat l. 3. & ibi Brunem. ff. quis & a quo appelleatur. nullib[us] autem excipitur delegatus Principis. De appellatione a Judice subdelegante controversia est (sive subdelegans sit delegatus Principis vel alterius) quae juxta meliorem doctrinam sic compla-

natur: si delegatus ad causam partem larem subdelegavit, & omnem suam jurisdictionem concessit subdelegatum, tunc appellatio non ad delegatum, sed ad superiorem ejus, a quo delegatus ipse fuit, fieri debet: si vero quid jurisdictionis in tali causa subservavit, tunc ad delegatum, quia delegavit, appellandum est, tenet clarus in c. 27. §. porro de officiis & ne divortium fiat inter Jus Canonicum, hoc modo explicandi veniunt textus, non ita claridi stinguentes, Juris Civilis, nimis l. 1. ff. quis & a quo appell. & l. 1. C. qui pro sua jurisdic. vid. Cancellaria Schmid sentent. r. controv. s. n. 4. D. a Widmont. ad ff. tit. quis & a quo appell. n. 10. licet Fachim. l. 1. controv. c. 78. existimet, Jus Canonico dispare, & utrumque observandum in suo foro. Religio consultur praxis locorum, si qua versetur Juri Canonico,

Illud adhuc obervo, quod in Bavaria 90. dies, seu tres menses, appellandum sint concessi; cunctum de Jure Communi solam dies; qui menses, sicut de Jure Communi 10. dies, currere incipiunt tempore scientiae. Decretum Electrale de 28. Nov. 1647. Item quod in Bavaria debeat appellatio pro coram Judice ad quem exprise debet etiam gravaminibus, cum tamen de re Communi interponenda sit aperte a Judicem a quo. a Widmont tit. quando appellandum sit n. 8. Deinde obervo, secundum Imperii Recell

anno 1554. §. indein auch 1555.
appellari etiam posse à sententia nulla
la invalida, modò nullitas non sit
admissibilis, cuiusmodi esse censetur
Quæ provenit à persona Judicis, si
incompetens. II. Quæ nascitur ex

persona partis litigantis, si nimis
nequeat stare in Judicio, vel legitima
ta non sit. III. Quæ oritur exinde,
quod lata sit sententia sine prævia cita
tione Partis. Ordinat. Cam. p. 3. tit. 341.
Brunem, in Processu Civili. c. 28. n. 109.

QUÆSTIO. II.

An Agnati ex linea B. petere possint salutare Revisionis remedium?

Nigativa forsan verisimilis redditur
Ex eo. I. Quod de hoc re
moto nihil omnino reperiatur in to
tive Civili vel Canonico. Et licet Il
lustrati vel consuetudinis esset in
volum, tamen in praesenti illud
non haberet locum, ed quod per
causam remota appellatione pariter
hoc Revisionis remedium videatur re
motum, partim quia Revisione est valde
vicina appellationi, in modo huic subro
gata vel substituta; cum enim quid pro
hibetur, prohibentur omnia, quæ se
quent ex illa. c. 39. de R. I. in 6.
partim quia quod unâ viâ prohibetur
alii, alii non debet admitti. c.
et in 6. siquidem petens & obti
nens Revisionem serè idem in effectu
emittit, quod interponens appella
tionem; nam obtenta Revisione Acto
rum rufus examinatur causa ab aliis
jobibis, qui ad revidendum consti
tuuntur, ac prior sententia cassati &
dila ter potest; & quamvis Revisione
habet solummodo effectum devolu
tum, non suspensivum. Recepit. Imp.
anno 1614. §. 124. per quod ma

ximè differt ab appellatione, ta
men per illam retardatur exitus cau
sa & litis, quem Princeps per ap
pellationem remotam voluit summo
pere & quam celerrimè finiri. Ac
cedit III. Quod in Bavaria, & aliis
locis, ubi speciale Consilium Revi
sorum, ut vocant, est erectum, hoc
tribunal sit superius, ad quod per
mittitur vera appellatio intra 90. dies,
ut petitio Revisionis, si prius non in
Summario, sed in Ordinario fuit pro
cessum, etiam habeat effectum su
spensivum vi decreti Electoralis Bava
rici de 17. Apr. 1675. & de 27. Nov.
1657. Licet terminatio Revisoriorum nul
la amplius concedatur vel appellatio,
vel supplicatio ad Principem, quia
Revisorium loco supplicationis est sub
stitutum, à Widmont tit. ff. quæ sen
tent. fine appell. rescindantur. n. 9.

Affirmative tamen his non ob
stantibus præferendam censeo, & ob
servo, Revisionem considerari posse
duplicem, unam, qua citra appella
tionem petitur relectio Actorum, &
est remedium subsidiale, quo grava

Ecc 2

tus,